

[Justitsministeren.]

andre, og paa denne Maade lykkes det alligevel at administrere saaledes, at det strenge Synspunkt, der danner Udgangspunktet for Behandlingen af Arbejdstilladelser, i det enkelte Tilfælde lempes efter Hensyn til Tid og konkrete Forhold, derunder naturligvis navnlig vedkommendes Sikkerhed for at faa fortsat Opholdstilladelse og hans økonomiske Ressourcer uden Arbejde. Jeg tror, at Justitsministeriets Praksis ligger lige midt imellem, hvad de to ærede Medlemmer hver fra sit Udgangspunkt ønsker.

Men om een Ting ved jeg, at de to ærede Medlemmer vilde være enige; hvis de blot en Maaned personlig skulde træffe Afgørelserne i disse Sager, vilde de begge to sige: Vor Herre bevares, og ingen af dem vilde føle særlig Trang til derefter at kritisere denne Administration. (*Prieme*: Det er jeg nu ikke saa sikker paa). Det ærede Medlem Hr. Prieme er ikke saa sikker derpaa; saa er det da heldigt, at jeg netop havde tænkt at sige følgende: Det vilde i hvert Fald blive Tilfældet med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, medens det ærede Medlem Hr. Prieme unægtelig og udtrykkeligt gjorde sig til Talsmand for en temmelig haardkogt Behandling og vel overhovedet har vanskeligt ved at lade være med at kritisere, men det gør jo heller ikke noget.

Men jeg kan altsaa svare det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen: Reglerne om Arbejdstilladelse er lempet, endda ret betydeligt, i den Tid, jeg har været Justitsminister, og netop ud fra det Hovedsynspunkt, han gjorde sig til Talsmand for. Den fattige Emigrant kan ikke leve af eller spise sin Opholdstilladelse, og er det givet, at han fortsat vil faa denne her i Landet, saa maa det ogsaa blive nødvendigt efter Samarbejde med Komiteerne før eller senere at give ham Arbejdstilladelsen, hvis han ikke skal dø af Sult eller helt demoraliseres. Herefter handler jeg, og derfor gaar jeg imod Erhvervsorganisationerne, naar det forekommer mig, at disses Holdning *in concreto* vilde føre til et saa umenneskeligt Resultat.

Jeg kommer dernæst til et mere neutralt, men lige saa uroligt Problem, nemlig Færdsspørgsmaalet, Færdselsloven, som de ærede Medlemmer det fhv. Medlem Hr. Knud Hansen, Hr. J. P. Jensen, Hr. Marius Jensen og Hr. Rager beskæftigede sig med. Det forekommer mig dog naturligt, om vi opsætter Diskussionen om Kørehastigheden og i det hele om den kommende Færd-

lovs Indhold, til vi i hvert Fald har faaet Færdselsudvalgets Betænkning, som jeg i øvrigt intet kender til. I hvert Fald er jeg ikke i Stand til paa Grundlag af de ulovlige Indiskretioner fra et Udvalg, som Bladene har bragt, og som de ærede Medlemmer nu kritiserer, at optage en Diskussion, naar jeg ikke engang ved, om disse Indiskretioner indeholder Sandheden, og jeg vil derfor henstille, at man stiller dette Færdselslovsproblem i Bero, til vi i hvert Fald har set Udvalgets Betænkning, eller helst, til det eventuelle Lovforslag foreligger. Indtil da er det næppe heller rimeligt, at Rigsdagen kræver, som det er blevet sagt, at jeg skulde foretage noget særligt for at indskærpe Overholdelsen af den gældende Lov, selv om jeg naturligvis er stærkt paa-virket særlig af den indtrængende Tale, som det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen holdt om Motorførerens Mangel paa Ansvarsfølelse, ligesom jeg nøje har gjort mig bekendt med det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser.

Nogle ærede Medlemmer har dernæst beskæftiget sig med forskellige Spørgsmaal vedrørende Politiet, derunder Forholdene vedrørende det nye Enhedspoliti.

Først det ærede Medlem Hr. Elgaard, der var bekymret over Udgiftsstigningen ved Gennemførelsen af den nye Enhedspolitiordning ligesom ved Gennemførelsen af Domsmandsinstitutionen. Han mente, at det vilde blive meget dyrere end beregnet. Det ærede Medlem sagde imidlertid ikke andet, end han allerede udtalte, forinden Lovforslagene var vedtaget, og da det endnu er alt for tidligt at fremsætte bestemte Tal, er der næppe Grund til at optage en Diskussion om disse Udgifter, men kun til at glæde sig over, at begge disse to aar-gamle Problemer nu endelig er løst, og saa se at faa den praktiske Ordning saa billig, som det er muligt og forsvarligt.

I denne Forbindelse maa jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), der henstillede til mig ikke at vente for længe med Oprettelsen af et særligt Ædruelighedspoliti til en bedre Overholdelse af Bevarterloven og en Højnelse af Bevarterstandens Moral. Det ærede Medlem, hvis Interesse for Ædruelighedens Fremme er velkendt, og hvis Ønsker i saa Henseende jeg fuldt ud deler, talte, som om han og jeg for længst var blevet enige om Nødvendigheden af et specielt Ædruelighedspoliti, men saadan Enighed er mig ikke bekendt, og jeg kan derfor ikke i Øjeblikket stille en Oprettelse af et saadant i Udsigt. Derimod skal jeg